Inflorește sportul în MARAMUREȘUL de AZI

Maramureș. Natura e prezentă în acest colț al țării cu toate frumusețile ei, dîndu-i o înfățișare de basm. La poalele Gutinului, acolo unde Iza își poartă neabătută apele limpezi, unde solul și subsolul au strîns bogății neasemuite, domnea cu ani în urmă doar sărăcia și lipsa de carte.

Dar astăzi? De 16 ani încoace, de cînd poporul nostru în frunte cu partidul este stăpîn pe soarta sa, Maramureșul s-a trezit la viață nouă. La Baia Mare și Ferneziu, în satele din Oaș și Sighet, acolo unde în urmă cu trei decenii peste 62 la sută din populație era analfabetă, oamenii sînt preocupați azi de munca lor creatoare, de cultură, de sport.

Sportul a devenit un prieten drag al maramureșenilor. Pe întinsul regiunii apar de la o zi la alta noi terenuri sportive, noi săli de sport. Mii și mii de tineri și tinere se bucură de condiții minunate. Mulți dintre ei participă la competițiile republicane de lupte, fotbal, scrimă, ocupînd locuri de frunte. Din rîndurile lor ies la iveală noi și noi talente, crescute pe meleagurile Maramureșului, ținute altădată în mizerie și întuneric.

Fapte grăitoare

ȘTEFAN ZVARA
președintele Consiliului regional U.C.F.S. Maramureș

★

Inainte de Eliberare, noțiunea de sport era cunoscută de foarte puțini oameni pe meleagurile Maramureșului. Poate doar de cîțiva, din orașele mai mari ca Baia Mare, Satu Mare sau Carei. Cît despre baza materială (stadioane, echipament sportiv) nici nu putea fi vorba. Sportul, ca și alte domenii de activitate, a moștenit de la burghezie o situație mizerabilă. Doar întunericul, neștiința de carte, viața aspră cu muncă din zori și pînă în noapte, erau prezente.

Azi, însă, alta e situația. In anii aceștia de viață liberă, sportul a devenit prietenul a mii și mii de tineri și vîrstnici de pe cuprinsul regiunii. In regiunea noastră mișcarea de cultură fizică și sport a luat o amploare deosebită. Au fost înființate peste 360 de asociații sportive în întreprinderi, școli, gospodării agricole colective, la sate, cu 758 de secții pe ramură de sport, față de 44 cîte erau în anul 1944! Există azi un club sportiv muncitoresc, la Baia Mare.

Dacă în trecut sportul se făcea la întîmplare, neorganizat, azi există în regiune 113.136 membri U.C.F.S. care se bucură de condiții minunate de practicare a disciplinei sportive pe care au îndrăgit-o. De la cele 7 terenuri de sport cîte erau în trecut, s-a ajuns azi ca în regiunea Maramureș, la Baia Mare, Carei, Satu Mare, Lăpuș, Negrești, la sate, să existe 4 stadioane cu piste de atletism, 3 bazine de înot, 5 săli de sport, 3 poligoane de tir, 26 popicării duble, 109 terenuri de volei și baschet și 200 de fotbal. De curînd a fost dat în folosință teleefericul de la Mogoșa care deservește pîrtia de schi.

Sportivii au la îndemînă condiții optime de pregătire, echipament sportiv și, un lucru deosebit de important, cadre tehnice care să-i îndrumeze: 15 absolvenți ai I.C.F., 45 ai școlilor medii tehnice de cultură fizică, aproape 50 de antrenori și 281 de arbitri. Astfel a fost posibil ca mulți tineri, din cei care au participat pînă acum la competițiile sportive de mase, să urce treptele măiestriei sportive. Ferdinand Moscovici — atletism, Elena Samșudeanu — scrimă, N. Zolyomi — popice, Gheorghe Crișan — lupte, sînt doar cîțiva din cei 8 maeștri ai sportului și 46 campioni republicani, pe care îi are regiunea noastră. Unii dintre ei au apărat culorile țării în competiții internaționale.

Sportul se practică azi în tot mai multe sate și comune de pe cuprinsul regiunii. La competițiile din cadrul „Cupei Agriculturii" au participat anul trecut 16.500 sportivi de la sate. Azi sportul e practicat, spre exemplu, în raionul Oaș de peste 7.000 de tineri dintre care aproape 2.000 sînt femei — făcînd parte din 24 de asociații sportive. Oșenii, cei care în trecut trăiau în mizerie, măcinați de boli, fac astăzi sport, se întrec pe terenurile amenajate în satele lor.

Toate acestea sînt doar cîteva din realizările din regiunea Maramureș, în domeniul sportului, obținute în anii noștri luminoși. Poporul își construiește o viață nouă, fericită, sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Frumuseților naturale ale parcului central din Baia Mare li s-a mai adăugat una creată în anii puterii populare de mîna omului: frumosul stadion „23 August", în tribunele căruia pot lua loc aproape 10.000 de spectatori dornici să urmărească echipa lor favorită. In fotografie: vedere din avion a stadionului și a împrejurimilor sale.

Sala de sport a devenit neîncăpătoare pentru miile de spectatori dornici să urmărească întîlnirile de lupte. Datorită acestui lucru, cînd timpul este frumos, meciurile se desfășoară în „potcoava" stadionului din Baia Mare.

Viața nouă o datorez partidului

Ori de cîte ori trebuie să vorbești despre sport și activitatea sportivă pe care ai desfășurat-o, sau despre performanțele care ți-au adus atîtea bucurii, gîndurile îți zboară fără să vrei spre anii copilăriei, spre primii pași făcuți pe stadion.

Multora însă, celor de o vîrstă cu mine, amintirile acestea le aduc de fiecare dată tristețe în suflet. De ce? Am pășit pe stadion (dacă se putea numi astfel un teren desfundat cu o pistă de atletism ca vai de ea) în anii burgheziei. Aveam 14 ani. Era în perioada cînd sportul putea fi la îndemîna doar a celor înstăriți, a băieților „ de bani gata".

In 1937 am jucat pentru prima dată fotbal într-o echipă de juniori a fabricii Phönix, unde peste un an aveam să intru ca lăcătuș. Eram la o vîrstă destul de fragedă. Trebuia totuși să-mi cîștig singur existența. Posibilitățile de practicare a sportului? Un echipament ca vai de lume (de multe ori nici acesta nu exista), condiții grele de pregătire, care cereau eforturi deosebite.

Toate acestea au durat însă, pînă la 23 August 1944. In viața mea ca și a întregului popor muncitor multe schimbări au survenit de atunci. Condițiile minunate de muncă și sport create de partid m-au ajutat să urc mai tîrziu treptele măiestriei sportive, să devin sportiv fruntaș. Am avut satisfacții pe care în trecut nici nu le visam. In anul 1948 m-am dedicat atletismului. După o pregătire temeinică, metodică, am reușit ca în anul 1949 să cuceresc titlul de campion republican la 400 m plat. De atunci am luat de 84 de ori startul în competiții internaționale, alergînd pe stadioanele din Moscova, Berlin, Atena, Oslo sau la crosul „l'Humanité" de la Paris. In anul 1955 am primit titlul de maestru al sportului.

Anii pe care-i am, 38, m-au făcut de curînd să abandonez activitatea competițională. Sportul însă nu-l voi părăsi niciodată. M-am dedicat muncii de antrenor. La Clubul Sportiv Muncitoresc Baia Mare am 40 de atleți pe care-i pregătesc și o grupă de 25 de copii. Condițiile care li s-au creat pentru a deveni buni sportivi se deosebesc ca de la cer la pămînt de cele pe care le-am avut noi în trecut. Frumosul stadion „23 August" le stă la dispoziție ca și echipamentul sau materialul necesar. Drumul spre porțile consacrării le este larg deschis.

Printre copiii care au îndrăgit atletismul se află și fiul meu, Vasile. Are 13 ani. A cîștigat anul trecut proba de 60 m plat faza pe oraș, iar la învățătură este de asemenea în frunte. Doresc mult să devină un bun sportiv. Mai bun decît mine. Un sportiv cu care mișcarea de cultură fizică și sport din țara noastră să se mîndrească. E un lucru la care țin nespus de mult. Și ar fi un răspuns la condițiile minunate ce au fost create în țara noastră de partid celor ce muncesc, pentru a face sport, pentru a-și întări sănătatea.

FERDINAND MOSCOVICI
maestru al sportului la atletism

CÎTEVA DATE

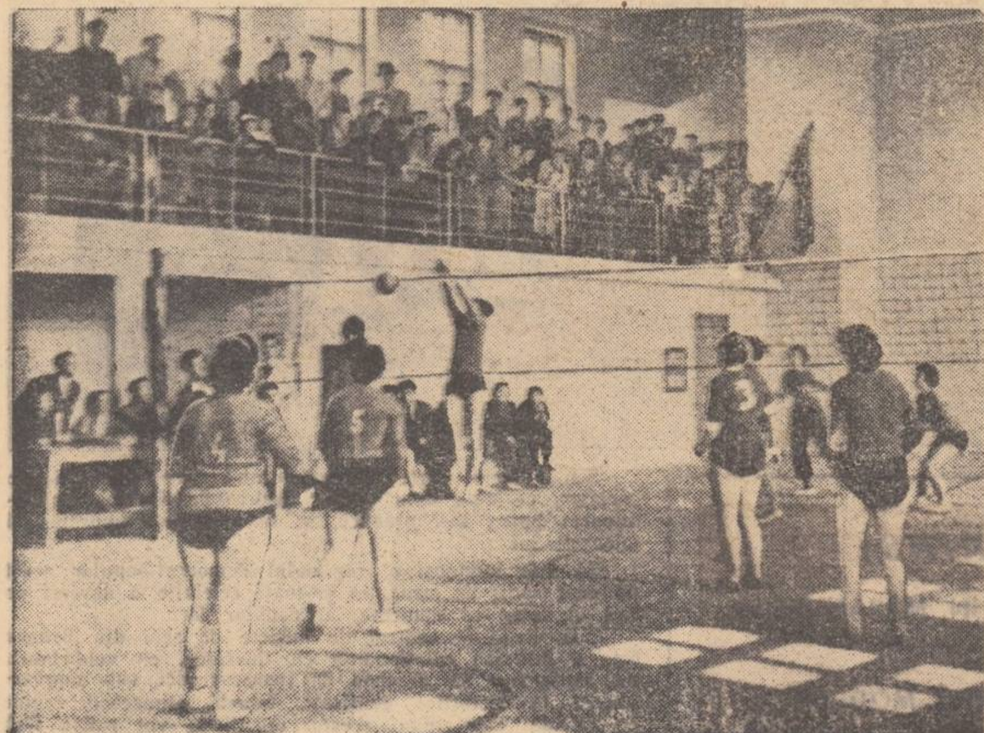
• In orașul Baia Mare peste 1.100 de sportivi participă la competițiile oficiale ce se desfășoară în cadrul campionatelor de calificare sau orășenești.

• Sportul a luat o mare dezvoltare în școlile din regiune. Există aici 25 de asociații sportive școlare ce cuprind 10.352 de sportivi dintre care 3.874 fete.

• La Concursul cultural-sportiv din anul 1960 au luat parte peste 75.000 de tineri și tinere.

• Crosurile de masă „Să întîmpinăm 1 Mai" și „7 Noiembrie" au angrenat anul trecut la start peste 70.000 participanți din rîndurile muncitorilor, țăranilor și elevilor.

• In anul 1959 echipa de fotbal C.S.M. Baia Mare a obținut o performanță excelentă. Fotbaliștii băimăreni s-au calificat în finala Cupei R.P.R. la fotbal.

O spațioasă sală de sporturi a fost pusă, cu doi ani în urmă, la dispoziția sportivilor băimăreni. Avînd un teren cu dimensiunile de 18x30 m, ea poate găzdui întreceri de volei, handbal în 7, baschet, gimnastică, oferind sportivilor și spectatorilor condiții excelente de întrecere și vizionare.

Foto: N. Ludovic

TRIPLU CAMPION

Gavrilă Dohi e mîndria sportivilor de la C.S.M. Baia Mare. Deși este foarte tînăr (abia împlinește 19 ani), luptătorul Gavrilă Dohi a reușit într-un timp scurt să stabilească un adevărat record în materie de lupte, devenind triplu campion republican (la clasice și libere — juniori, libere — seniori). Iată o performanță care n-a stat la îndemîna nici unui alt luptător din țara noastră. In același timp ea constituie începutul unui drum care se anunță a fi bogat în succese.

...Cu cîțiva ani în urmă pășea timid într-o sală de sport din Baia Mare, un tînăr negricios, mărunțel dar bine legat la trup. Venise în preajma unei saltele de lupte să deslușească tainele sportului pe care-l îndrăgise. Aici, la Baia Mare, a făcut Gavrilă primii pași în sport. La început n-a fost ușor, cum se întîmplă întotdeauna cînd faci un lucru nou. Pregătit însă cu grijă de antrenorii săi, lăcătușul mecanic de la uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej" dovedea talent și îndemînare și în același timp multă modestie și disciplină. Aceste calități, dublate de o muncă asiduă, depusă în zeci și sute de ore de antrenament, i-au dat posibilitatea tînărului luptător să urce repede treptele măiestriei sportive. In 1960 el a devenit triplu campion al țării! Fruntaș în muncă și sport, Gavrilă Dohi este iubit și apreciat de tovarășii săi în mijlocul cărora muncește și trăiește.

GAVRILĂ DOHI

Gavrilă Dohi are doar 19 ani. Viitorul îi va oferi multe satisfacții. Succesele sale de pînă acum trebuie să constituie un imbold în munca de viitor. De altfel, el se pregătește cu perseverență. Vrea ca prin comportarea sa să răsplătească minunatele condiții pe care partidul le-a creat tineretului din patria noastră pentru a trăi și a face sport. Și, în același timp, să confirme speranțele pe care iubitorii luptelor și le-au pus în el.

C. AL.